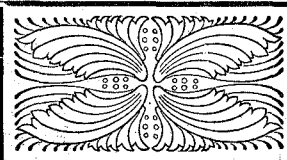

REVISTA

GLOSES

Tornem a ballar!

S'ha acabat, en nostre primer teatre, l'anomenada temporada de quaresma, i van a reanudar-se, en la platea del mateix, els consabuts balls de societat de cada diumenge.

Això, que tan poca importància sembla tenir, és, dins dels nostres costums ciutadans, un esdeveniment que marca d'una manera ben concreta el gust del nostre jovent, pruijós d'assaborir les delícies del ball rodó.

Set setmanes de dejuni terpsicòric, set diumenges d'abstinència coreogràfica, són masses setmanes i masses diumenges de sacrifici per al ballador de conviccions arrellades.

Ja ha disfrutat el jove granollerí, amb els couplets de «La Corte de Faraón» i els desvergonyiments de «Las Corsarias»; però les cames sentien un voluptuós formigueig en llençar l'orquestra les vibrants notes de «La Alsaciana» i les harmonies d'«El pájaro azul», com si es trobessin des-sota d'un envelat; i ara, ja en plena Pasqua, sospira de felicitat, pensant en el ball, el beneït ball de cada diumenge, que bo i cansant-lo, l'atipa de goig.

XIXU

ELLA...

Poncella de maig; nacarada poncella, quins pètals estotjaven la rosada, les llàgrimes d'amor de les estrelles planyent-se, en el silenci d'una nit aromada de roses: i alhora, arborada rosella, en mig de l'or dels camps; flama ondulant-se voluptuosa per a enardir, amb ses besades, l'arbuste tendre i verd... Boira lasciva damunt l'estany que frissava de plaer.. Un jorn siugué Ella.

Rictus d'alegria damunt d'uns llavis als quals el sofriment furtà la porpra; cançó de breçol, com remoreig d'onades

amanyagant la platja; carícia d'unes mans, que en emmotllar mon cor, desgranaren la vida; besada d'infinít que clogué mes parpelles, per a endolcir la són mentre la nit passava... Un jorn siugué Ella.

Dels càntics del passat, eixes dues melodies s'han acoblat a l'auba de mon resorgiment. Amb notes de cristall han fos una harmonia, un bes apassionat, una cançó d'infants: joguineries dels temps pretèrits; carícies folles, vessants de plaer; subtil·litats de la ment enamorada... Dòna i mare: tal és l'harmonia. I aquesta, és Ella.

FRANSS OPALIINÆ

(Escrit expressament per a LA GRALLA.)

Avisador Guardián

Preventiu contra els incendis

IMPRESA GARRELL

ESTAMPES

PER A LA PRIMERA COMUNIÓ

Petites cròniques

Els dies sants

El dijous i divendres sants, tot temps a Granollers han tingut un segell particularíssim. De petits, recordem que no treballava ningú, que no corrien carros, que no se sentia el xiular dels trens... però a la Unió molts anys feien funció teatral: «La Passió» amb cos de ball; «Els vells», de l'Iglesias...

Ara, en aquests dies sants, els trens no paren; molts carros van i venen pels carrers, i en moltes fàbriques i tallers es treballa com cada dia. El dijous, però, la ciutat ofereix un aspecte anormal, sobre tot en ésser al cap vespre, quan els carrers són envaïts per la gentada que va a les esglésies modestament en aquella hora que ja no triomfen els vestits de núvia i les pintes de manola, ara de moda.

El matí del divendres, a l'hora de la processó, reminiscència de les processons d'altra temps, hi ha la joventut de la contrada als carrers de la ciutat. Es esclat de joia de veure acabada la quaresma. I el vespre, és el nostre jovent el qui fa sentir la frisança de la primavera que ha esclatat, envaïnt els nostres carrers principals i animant-los amb crits i rialles.

Cada any, el vespre del dijous sant, el sò irreverent d'uns cornetins sortit del cafè de La Unió Lliberal, abarrotat de gent, fereix el silenci de la nit. Enguany, en la vetlla del divendres, els obrers han omplert la sala i han clamat per la llibertat de llurs companys empresonats; i la paraula dels oradors era tota saturada d'unció, i el públic s'era recollit, corprès, a cada evocació de la mort que a la ciutat assetja als homes...

Oh, els dies sants; a Granollers, un poble lliberal on cada hu pot donar espals als seus sentiments i fer gala de ses creències...

PLACID

□□□

Es provat

que fent ús constant del producte alimentici

Polvos PINÓS

De venda a Granollers:

Confiteria PUCHADES-Plaça de la Constitució, 18

Les gallines estan més bones

Ponen quan els ous tenen més preu

Les polles avencen l'hora de pondre

Els pollets creixen forts i sans

Els porcs no perden mai la gana

Els evita tota mena de malalties

La carn és millor : Pesen molt més